

VARIA UIT DELI.

EDER uwer zal ongetwijfeld wel eens gehoord hebben over het hypnotisch vermogen der slangen. Onlangs had ik daar een aardig voorbeeld van voor oogen.

's Middags te ongeveer 12 uur liep ik op een der buitenwegen van Medan, toen er plotseling, bijna vlak voor mijne voeten, een kleine geelachtige slang uit het gras te voorschijn kwam, ongeveer $\frac{1}{2}$ meter lang.

Blijkbaar, zonder mij te bemerken, gleed hij kronkelend af op zijn prooi, een kleine pad of landkikker hier »koddòk« genoemd. Hij wond zich om den kop van het dier en scheen hem in den strot te willen bijten, toen ik, mij omkeerende om een steen te halen en den slang te doden, eenig geluid maakte. Op twee à drie pas afstand raapte ik een steen op en kwam terug op de plaats, waar... nog altijd de kikvorsch zat, maar van de slang niets meer te bemerken was. Ik zocht den omtrek af, maar geen spoor. Na eenige minuten gezocht te hebben, vond ik mijn kikvorsch nog steeds roerloos in dezelfde houding en op dezelfde plek zitten, alleen een lichte trilling van de kopspiieren verried eenig leven. Gewond was hij niet. De slang had geen tijd gehad hem te bijten.

Ik raakte hem aan, bewoog mijn hand voor zijn oogen heen en weer, maar op niets reageerde 't dier. Hij zat steeds »ins blaue hinein« te staren, blijkbaar nog onder den hypnotischen invloed van de slang, hoewel deze zijn prooi van achteren aanviel. Maar bij de wending, die hij maakte om van voren in den strot te bijten, kon de slang den kikvorsch recht in de oogen zien. Wellicht is dit laatste bij dit soort hypnose niet eens noodig, en is de verschijning van de slang voor het slachtoffer al genoeg, om het als aan den grond genageld te doen blijven zitten.

Ik weet niet of de Hollandsche slangen ook zoo weinig zorg toonen bij de keus van een ligplaats voor hun eieren. Hier is de zorgeloosheid der slangen dikwijls verregaand.

Zoo vond ik eenigen tijd geleden een stuk of zes mooie slangeneieren midden op een zgn. »plantweg«, een weg met diepe wagensporen, en waarlangs toch zeker 3 à 4 keer per week het wagentje van den assistent gaat. Ze waren daar gelegd midden op den weg; de zon zou 't overige dan wel doen. Twee waren er reeds vernield, de overige sloeg ik stuk en daar binnen vertoonden zich reeds de kleine donkerkleurige slangetjes, niet in embryonale toestand, maar reeds toegerust met alle organen van een volwassen slang; tenminste, dit moet ik er onmiddellijk bijvoegen, voor zooverre ik dit nog kon constateeren, want door de vernieling der eieren, was natuurlijk ook de inhoud beschadigd.

De slangeneieren die ik vond, zagen er op eenigen afstand uit als kleine kippeneieren of groote duiveneieren. De schaal was echter natuurlijk niet kalkachtig en hard, maar leerachtig en vrij taai.

Meestal ziet men hier kleine slangen; 1 à $1\frac{1}{2}$ meter is al groot. Toch zijn de kleine en vooral de mooi gekleurde dikwijls het gevaarlijkst.

Niettemin, ook zeer groote komen betrekkelijk dicht bij Medan voor. Een tabaksonderneming hier heeft een gedeelte van haar braakliggend land in een »sawah« herschapen; op korten afstand daarvan is een slang van ongeveer 9 meter lang gevangen. Deze slangen verorberen graag een varken. De Javanen zeggen, dat zij soms ook menschen aanvallen en verslinden. Dit is echter een groote uitzondering en tot nu toe hoorde ik maar van één geval in de »sawahs« van Java.

Heden morgen, toen het nog bijna donker was, te nauwelijks half zes, moest ik op mijn achter-galerij zijn en nam een lamp mede. Op die galerij heb ik eenige kisten met boeken staan, ongeverfde, geoliede kisten. Het hout heeft een geelbruine kleur. Op een dier kisten zat een *cameleon*, wiens kleur levendig groen was.